

gasten. Seyss-Inquart stelde zich met z'n gevolg tevreden met de R.-K. Pastorie, terwijl Rauter met z'n adjudant en 3 chauffeurs de kamers betrokken van Hotel Janssen. Vaak hadden Seyss-Inquart en Rauter besprekingen met elkander en de korte afstanden tusschen beide panden gaf hun den moed geregeld elkaar te voet op te zoeken. Op 6 Maart worden twee lieden, die zich op verdachte wijze in de nabijheid van Hotel Janssen ophiielden, gegrepen. Naar verluidt, waren zij in het bezit van handgranaten. Waarschijnlijk hadden zij een aanslag in 't zin. Omtrent hen is niets meer gehoord. Op 8 Maart 's avonds om 10 uur vertrok Rauter per auto uit Didam en even later volgde de aanslag bij de Woeste Hoeve, allen genoegzaam bekend. Seyss-Inquart is 10 Maart vertrokken in de richting van Lochem. Ook generaal Von Schuppe heeft in Didam vertoefd.

Op 17 Maart heeft in de woning van den heer J. Gilsing een bespreking plaats tusschen Seyss-Inquart en generaal Von Rundstedt. Natuurlijk was aan alle zijden voor een goede bewaking gezorgd en niemand mocht in de naaste omgeving ook maar een moment stilstaan. In deze dagen lagen in de geheele gemeente troepen verspreid, waardoor de stemming der Didammers vanzelfsprekend veel te wenschen overliet. Geen wonder ook, talrijke gezinnen waren botweg uit hun huizen gezet en het vinden van een onderkomen werd steeds moeilijker.

Op 18 Maart vonden eenige arrestaties plaats van Didamsche jongelui, die zich zeer verdienstelijk maakten met hulp aan onderduikers en anderen. Het waren de beide dochters van de familie Schuurman en de jongelui Van de Wetering en Henk Verheij.

Op 24 Maart had Didam weer eenige slachtoffers te betreuren. Een aangeschoten Jabo moest zijn raketbommen laten vallen, met het noodlottig gevolg, dat eenige van die bommen in het dorp in het zgn. „Magere End” terecht kwamen. Hierbij werden gedood de beide zusters: A. B. van Vuuren—Polman en E. G. Hageman—Polman, A. E. Goossen en het 11-jarige meisje H. G. Bouwman uit Babberich.

Hoewel reeds lang de granaten over de gemeente gierden, doch vrij zelden hier terecht kwamen, werd dit anders, toen de geallieerde legers steeds naderbij kwamen. Op 25 Maart werd de Beeksche weg onder artillerievuur gelegd en ook in de buurtschappen Oud- en Nieuw-Dijk kwamen herhaaldelijk granaten terecht. Verscheidene panden moesten het hierbij ontgelden. Op 27 Maart werd G. W. Heinst, vader van 8 kinderen, in den Dijk op het land door artillerievuur gedood.

Het einde nadert.

Op 30 Maart 1945 begon voor Didam de laatste phase, welke een buitengewoon zenuwslopende is geweest. De talrijke moffen, welke hier gelegerd waren, waren voor het meerendeel vertrokken, en nog slechts enkele groepjes maakten de gemeente onveilig. In den vroegen morgen van 30 Maart werd de spoorlijn door de moffen op verschillende punten opgeblazen en de ervaring heeft geleerd, dat zij dit grondig deden. Den volgende dag vertrokken de O.T.-slavendrijvers, met hun hebben en